

Nr 256.

Godkänd av första kammaren den 20 maj 1920.

Godkänd av andra kammaren den 20 maj 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående provisorisk reglering av tillverkningen av brännvin vid andra brännerier än sådana, där tillverkningen äger rum i sammanhang med pressjästberedning, m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 30 och memorial nr 36.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 348, av den 19 mars 1920 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan återgivna

1) förslag till förordning angående provisorisk reglering av tillverkningen av brännvin vid andra brännerier än sådana, där tillverkningen äger rum i sammanhang med pressjästberedning,

2) förslag till förordning angående försäljning av odenaturerad sprit, framställd ur avfallslut vid sulfitecellulosatillverkning, och

3) förslag till förordning om ändrad lydelse av 12 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 14 saml. Nr 256.

Förslag

till

förordning angående provisorisk reglering av tillverkningen av brännvin vid andra brännerier än sådana, där tillverkningen äger rum i sammanhang med pressjästberedning.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Vid andra brännerier än sådana, där tillverkningen äger rum i sammanhang med pressjästberedning, må brännvin framställas allenast av potatis eller av avfallsprodukter vid tillverkning av stärkelse ur potatis samt den för brännvinstillverkning av sådan vara oundgängligen erforderliga myckenheten malt ävensom ur avfallslut vid sulfitcellulosa-tillverkning.

Vad förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin innehåller häremot stridande vare försatt ur gällande kraft.

2 §.

Av potatis och avfallsprodukter vid tillverkning av stärkelse ur potatis samt den för brännvinstillverkning av sådan vara oundgängligen erforderliga myckenheten malt må under vartdera av tillverkningsåren 1920—1921 och 1921—1922 tillverkas högst 10,000,000 liter brännvin av normalstyrka.

Dylik tillverkning må icke bedrivas vid andra brännerier än sådana, där tillverkningen äger rum i omedelbart samband med jordbruk, som på grund av jordens beskaffenhet under en följd av år varit förbundet med större potatisodling.

Fastställandet av, vid vilka brännerier ifrågavarande tillverkning, efter vad nu sagts, må äga rum, ävensom fördelningen av tillverkningen på dem samt försändningen av det tillverkade brännvinet till den, som till avsalu äger bedriva rening av brännvin, skall ske enligt av Konungen meddelade föreskrifter.

3 §.

Bryter brännvinstillverkare mot stadgandet i 1 § eller bedriver han tillverkning, som i 2 § omförmäles, utan därtill erhållet tillstånd eller i större omfattning än tillståndet avser, vare lag, som i 30 § förordningen angående tillverkning av brännvin sägs.

Underlåter brännvinstillverkare eljest att ställa sig till efterrättelse med stöd av denna förordning meddelade föreskrifter, straffes med böter från och med tjugufem till och med ett tusen kronor eller, i händelse omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst sex månader.

4 §.

I övrigt skola bestämmelserna i 38, 39 samt 42—51 §§ i förordningen angående tillverkning av brännvin i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1920 samt gäller till och med den 30 september 1922.

Förslag

till

förordning angående försäljning av odenaturerad sprit, framställd ur avfallslut vid sulfitcellulosatillverkning.

1 §.

Under de villkor och till den myckenhet, som Konungen bestämmer, må partihandlare, varom i förordningen angående handel med skattefri sprit förmåles, jämväl i andra fall än i 8 § samma förordning avses, till den, som till avsalu bedriver rening av brännvin, försälja ur avfallslut vid sulfitcellulosatillverkning framställd sprit, som ej denaturerats.

2 §.

För försäljning, som i denna förordning avses, skall partihandlare påföras skatt enligt vad i 12 § 1 mom. förordningen angående tillverkning av brännvin är stadgat, och skola i fråga om skattens erläggande samt kontrollen däröver lända till efterrättelse de föreskrifter, Konungen utfärdar.

3 §.

Underlåter någon att ställa sig till efterrättelse enligt denna förordning stadgade villkor eller meddelade föreskrifter, straffes med böter från och med tjugufem till och med ett tusen kronor eller, i händelse omständigheterna äro synnerligen försvårade, med fängelse i högst sex månader, och have tillika, där ej synnerligen mildrande omständigheter föreligga, förbrutit den sprit, förseelsen avser, jämte kärl och annat emballage, vari spriten förvaras.

4 §.

I övrigt skola bestämmelserna uti 29, 30, 31, 32 och 33 §§ förordningen angående handel med skattefri sprit i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1920 samt gäller till och med den 30 september 1922.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 12 § förordningen den 11 oktober 1907
angående tillverkning av brännvin.**

Härigenom förordnas, att 12 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin i nedan angivna del skall erhålla följande ändrade lydelse:

12 §.

1. För brännvin — — — — alkohol.
2. Inbetalning av — — — — liter.
3. Vid utförsel — — — — normalstyrka.
4. Restitution av — — — — nämnda förordning.
5. Skattefrihet må åtnjutas för brännvin, som tillverkas vid bränneri, där allt det tillverkade brännvinet försäljes till partihandlare, varom i 4 b) sägs, utföres ur riket eller användes i tillverkarens egen rörelse; dock att angående beskattning för försäljning av odenaturerad sprit,

framställd ur avfallslut vid sulfitcellulosatillverkning, gälle vad därom särskilt är stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1920 samt gäller till och med den 30 september 1922.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att ovan först intagna förslag till förordning angående provisorisk reglering av tillverkningen av brännvin vid andra brännerier än sådana, där tillverkningen äger rum i sammanhang med pressjästberedning, icke blivit av riksdagen godkänt, samt att riksdagen, i anledning av vad Eders Kungl. Maj:t i övrigt föreslagit, antagit följande förslag till

Förordning

angående försäljning av odenaturerad sprit, framställd ur avfallslut vid sulfitcellulosatillverkning.¹⁾

1 §.

Under de villkor och till den myckenhet, som Konungen bestämmer, må partihandlare, varom i förordningen angående handel med skattefri sprit förmäles, jämväl i andra fall än i 8 § samma förordning avses, till den, som till avsalu bedriver rening av brännvin, försälja ur avfallslut vid sulfitcellulosatillverkning framställd sprit, som ej denaturerats.

2 §.

För försäljning, som i denna förordning avses, skall partihandlare påföras skatt enligt vad i 12 § 1 mom. förordningen angående tillverkning av brännvin är stadgat, och skola i fråga om skattens erläggande samt kontrollen däröver lända till efterrättelse de föreskrifter, Konungen utfärdar.

¹⁾ I denna och följande förordning är, i den mån riksdagens beslut innefattar ändring av Kungl. Maj:ts förslag, lagtexten *kursiverad*.

3 §.

Underlåter någon att ställa sig till efterrättelse enligt denna förordning stadgade villkor eller meddelade föreskrifter, straffes med böter från och med tjugufem till och med ett tusen kronor eller, i händelse omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst sex månader, och have tillika, där ej synnerligen mildrande omständigheter föreligga, förbrutit den sprit, förseelsen avser, jämte kärl och annat emballage, vari spriten förvaras.

4 §.

I övrigt skola bestämmelserna uti 29, 30, 31, 32 och 33 §§ förordningen angående handel med skattefri sprit i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1920 samt gäller till och med den 30 september 1925.

samt

Förordning

**om ändrad lydelse av 12 § förordningen den 11 oktober 1907
angående tillverkning av brännvin.**

Härigenom förordnas, att 12 § förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin i nedan angivna del skall erhålla följande ändrade lydelse:

12 §.

1. För brännvin — — — — alkohol.
2. Inbetalning av — — — — liter.
3. Vid utförsel — — — — normalstyrka.
4. Restitution av — — — — nämnda förordning.

5. Skattefrihet må åtnjutas för brännvin, som tillverkas vid bränneri, där allt det tillverkade brännvinet försäljes till partihandlare, varom i 4 b) sägs, utföres ur riket eller användes i tillverkarens egen rörelse; dock att angående beskattning för försäljning av odenaturerad sprit, framställd ur avfallslut vid sulfitcellulosatillverkning, gälle vad därom särskilt är stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1920 samt gäller till och med den 30 september 1925.

Stockholm den 20 maj 1920.

Med undersätlig vördnad.
